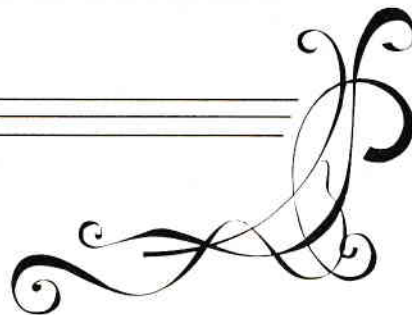

LBRIS

We know
books

ELSA DORVAL TOFAN
JULIEN CARAGEA

nimic, nimicuri, insomnii

E I K O N

București, 2022

<i>Luđicul ușor vulnerabil și nimicul insomniac</i>	7
<i>Două mărturii despre o întâlnire neîntâmplătoare.....</i>	15

Tandem 1

Tonalitate.....	18
O biografie a lipsei de speranță.....	19

Tandem 2

Vortex de ceață.....	20
Vortex II.....	21

Tandem 3

Pisica oarbă (artă video).....	22
Recapitulare	23

Tandem 4

Revendicare.....	24
O poveste din estul sălbatic.....	25

Tandem 5

Steril (apă sfințită).....	26
Hemoptizii celeste	27

Tandem 6

Sinelui.....	28
O încântare a sunat apocalipsul.....	29

Tandem 7

Plachete și serapeptază	30
Mese de operație	31

Tandem 8

Au plecat fazanii (primăvara)	32
Privighetoarea infernului	33

Tandem 9

Nimic, nimicuri, insomnii.....	34
Eu nu știu citi mersul trenurilor.....	36

Tandem 10

Chopin	38
Călători clandestini.....	39

Tandem 11

Adăpost.....	40
Fantezie, la sfârșitul liceului industrial	41

Tandem 12

Poarta indigo.....	42
Banchiza.....	43

Tandem 13

Gaz inert.....	44
Descântec hazardat.....	45

Tandem 14

Licorni	46
Un fragment despre <i>homo inermis</i>	47

Tandem 15

Factorii aveau tolbe veritabile	48
Vizibilitate	49

Tandem 16

Ocru, lumina, albe, betoane (din corespondența de război)	50
Lipsa de susținere a realității	52

Tandem 17

Anunț. Ca în albastru de pagini mortuare...	54
Trăsături imaginare	55

Tandem 18

Lumină reziduală (despre importanța lui <i>like</i>)	56
Bandaje fără somn	57

Tandem 19

Furt de identitate.....	58
Program pentru mărirea urechilor urșilor panda	59

Tandem 20

În rafale	60
Într-un cămin de refugiați	61

Tandem 21

Târziu, în noapte	62
Noi	64

Tandem 22

Al naibii rus lui Andrei Tarkovski	66
Pace. Noul pământ.....	67

Tandem 23

Vineri, la micul dejun.....	68
Atâta duminică.....	69

Tandem 24

Convorbiri secrete.....	70
Fermierul de dezastre	71

Tandem 25

Înainte de a muri trebuie să iau o pauză.....	72
Conuri și bastonașe.....	73

Tandem 26

Fiul omului (Magritte)	74
Rugăciune.....	75

Tandem 27

Se va risipi ceața. Vă spun eu!.....	76
Convexă, coloana	77

Tandem 28

Veriga cunoașterii (gnomică)	78
Zâmbetul orbului ne trece strada.....	80

Tandem 29

<i>Youpiii!</i> iată și un cocoș uriaș pe pajiște	82
Tango	83

Tandem 30

Orfeu și darul vizibil.....	84
Solitari.....	85

Tandem 31

Secvența cu narcise	86
Asta e (am făcut și eu ce-am putut).....	87

Tandem 32

Tot ce contează	88
Noaptea, o casă singură.....	89

Tandem 33

Tov Iov	90
Războiul de țesut vise	90

Tandem 34

Sursa de inspirație	92
Călătoria de pământ.....	93

Tandem 35

Stări de agregare.....	94
Viola d'amore.....	96

Tandem 36

La un exponat din muzeul cailor sălbatici...	98
Doar o iluzie.....	99

Tandem 37

Ce tot respiră ăsta, greoi ca o focă.....	100
Fără scăpare.....	101

Tandem 38

Poem postmodern	102
Alarma de la ora cinci.....	103

Tandem 39

Asta să știi	104
Drona.....	105

Tandem 40

Un semn de carte dat de pomană.....	106
O ultimă întrebare	107

Tandem 41

Invazia lepidopterelor	108
Nu te teme de cele ce ai să pătimești.....	109

Tandem 42

Partitură pentru un oraș pierdut.....	110
---------------------------------------	-----

Tandem 1

TONALITATE

Îmi spăl fața în fântâna timpului curgător între mine și tine
Privesc în oglinda noastră, ramă din lemn în ramă vopsită
Cu mâna, *home made*, pipăi uscăciunea ivită de partea mea
Lipită de țesuturi moi, de mucoase cândva umed-roz, străpung
Cu degete noduroase calea hipoxiei comune, îmi imaginez
Calea aceasta, secretă, ca un adăpost împotriva imediatului,
A urgenței mecanice în doi timpi. Nu sparge oul mobilizator
Nu-l expune la lumină, șurubelnița este pusă în trusă pentru
Sechestrul pe prima demență, mai cu seamă, nu întreba de ce
Aș răspunde la fel ca prima dată, doar tonalitatea ar fi minoră.

E.

O BIOGRAFIE A LIPSEI DE SPERANȚĂ

Veți trage disperat de chipurile voastre și ele nu se vor mai dezlipi.

Pâsloșii pași ai ceții. Târâșul mării. Orașele de sărbători mucegăite.

Cine va reuși să-și dea jos masca te va vedea, într-o oglindă,
pe tine – un om de var, strivit între bene.

Cât trebuie să urci, să nu te ajungă valea din urmă?

Dreptul meu de viață și moarte – pe masa altora.
O pâine pe care numai ei au dreptul s-o taie.

Mă aburc sus, sus, pe munte. Și muntele – tot mai mut.

Uitată lângă răspântii mica lui umbră – o biserică ce își clocește ouă de struț.

De frica soarelui, îmbrățișez piatra. De frica vulturilor – isteria zăpezii.

Aș face orice – numai să nu vorbească și piatra.

J.

VORTEX DE CEAȚĂ

Tocmai te-ai ivit din vortexul de ceață, protagonistul aparițiilor și al disparițiilor.
Te-am zărit numai eu singura în stare să înțeleagă

Numărul tău de abil vrăjitor capabil în a face să dispară muzica recuperându-i sufletul
Și ritmul. Mi-ai spus că succesul sugrumă creația

Orgoliul umflat ca spuma laptelui ascunde adevărurile, ale tale aparente, ale mele divergente,
Că până la urmă, indecențele vieții

Nu sunt importante, doar spectacolul (bazat întotdeauna pe o poveste) ca un foc electronic,
Aprins acum, mâine programat să devină fântâna

Tuturor *Muzelor*. Este în bagheta magică, electronică și ea, puterea de Schimbare, dar cine
O să vrea să caute din ce în ce mai departe sensurile

Fără lumină, fără artificii, să caute cu mâinile goale printre atâtea toxine... trăirile nu mai
Aprind în noi focuri, viața a devenit întrerupătorul în poziția spectacol.

E.

VORTEX II

Să nu povestești despre moartea părinților, ori despre iubiri pierdute ca un curent turbionar de aer în spatele unui avion, în sala de așteptare a unui metrou.

Se ridică pălăriile și regulamentele fețelor celor ce așteaptă de 170 de ani pe scaunele de plastic.

Dar nimeni nu pare să te asculte.

În rest, munciți sunt norii tăi, ca țândările mustoase de lumină ce pătrund dimineața pe sub o ușă.

Se rânduiesc în stânga și-n dreapta instituțiile speranței.

Cotorul unui măr. Picioarele mari ale zilei.

J.

Tandem 3

PISICA OARBĂ (ARTĂ VIDEO)

mă uit la vânzoleala asta de sărbători
și îmi spun
al naibii ce s-a ieftinit speranța
deja nu mai are nicio valoare

ziua pisică uriașă aleargă
cu sclipici de beteală fulgi de nea
atașate de mustăți

căutându-ne în sărituri
filmate cu încetinitorul
de la azbuche
prin uși multiplicare la infinit
secțiuni dintr-o
cameră de bicicletă cu multe
pătrată
prin cadrul lor de foc palid
ca un jurnal de fată ratată
aniversare electrocutată

spre alte aleargă ea dimineți
și ne hăituie în tridimensionalul decor
ca și cum s-ar grăbi la coafor.

J.

RECAPITULARE

mașina roșie trece cu viteză prin spectrul datoriilor, tocmai trezită,
pe locul mortului, caut scrumiera,
depozitarul rămășițelor, ceva lacrimi cad, în urma lor, cuvintele
făcute scrum. nu e cazul, nu e nevoie,
alianța este în pendula inimii, în funcție de căutări, pui mâna și bei
singur, te scuturi firmituri de *foursec*, iei seama,
ascunzi anumite degete, te uiți la ceilalți, te întrebi de ce pun în vin,
toată mâna de parcă ar fi vrut să o mănânce?
animale de casă stau la soare, trei pisici un papagal și un șarpe de sticlă,
rupi cheia în bendix, dacă pui frână o să dai din cap.

E.

Tandem 4

REVENDICARE

era în aer, (parcă așa se zice), o ambianță de revendicare, pumnul strâns, pumnul strâns pregătit să te apere, să facă *zbang* pe masa de lucru, a deciziilor acestora și acelora care decid împotriva ta, dar în numele tău, o încordare aproape sportivă nuanțată de așteptări, angoasa de a sta pe loc, fără răspuns, ca iubita unui soldat care așteaptă să pună vinul cel bun pe masă sau să plătească pe cineva să bocească, între două lumi, între opinii, oricine are dreptul la un răspuns, după cum ecoul are nevoie de primul sunet, cum cei din fața ta l-au avut.

suferința de a fi legat cu lanțul indiferenței sub soarele deșertic e până la un punct tolerabilă, în preajma momentului absolut, cu ultima forță, bate cu pumnul strâns în birouri cu multe sertare, dar închise, ia-ți dreptul ca pe o certitudine. până ultima picătură de sudoare nu s-a evaporat cere dreptul de a fi recunoscut șamanul nisipul mișcător devenit nisip de aur, bate, bate, bate cu pumnul...

E.

O POVESTE DIN ESTUL SĂLBATIC

Eu m-am născut deja în exil. O țară cu bocancii al naibii de murdari – fratele meu mai mare, cu bocanci noroiți și mâini reci.

Era un caz particular de *bullying*...Îmi mânjea și mie (uneori în secret) încălțările. Primele ghetuțe de copil, împletite în casă. Pe cele de școlar, date cu lac. Pantofii lustruiți, cu bombeu ascuțit, în care am vrut să mă căsătoresc – și n-am mai găsit pe nimeni la primărie; mireasa fugise, în vinețiul trădărilor land, pe motiv că, primăvara, pomii înfloresc numai în spatele meu, iar nu și în față; după ce îi zgăriase adânc, cu o șurubelniță boantă. Își sărbătorea, probabil, noroiul, așa cum unii își sărbătoresc ego-ul.

Grația acordeonului prin autogările părăsite.

Mai târziu, deja jigărit, și ușor cocârjat cum eram, mi-a mânjit cu motorină espadrilele. (Ce știu eu, poate fiindcă nu voiam să intru în politică.)

Acum sunt prea bătrân. Umblu desculț. La biserică nu mă duc, pe covorul celest mă sfiesc să pășesc.

Grația acordeonului prin norii tăioși.

Fratele meu a murit. Alții i-au luat locul.

Iar fața singur mi-o mânjesc cu noroi.

J.

